

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Comrat din 28 iunie 2016, declarat de către inculpatul

Lopușnean Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 09.09.2014-28.06.2016
2. instanța de apel: 02.08.2016-28.11.2017
3. instanța de recurs: 28.03.2018-02.05.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 28 iunie 2016, Lopușnean Gheorghe Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Lopușnean G. la data de 12 august 2012, în jurul orei 01:00, aflându-se în apropierea barului "777", amplasat în r-nul Comrat, s. Chisova str. Lenin, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, a aplicat lui Ratcov G. câteva lovituri pe diferite părți ale corpului.

Tot el, la data de 12 august 2012, în jurul orei 02:00, aflându-se lângă barul "Grand", amplasat în or. Comrat str. G. Cotovschii, în urma relațiilor ostile din cauza conflictului ca a fost anterior între inculpat și Ratcov G., i-a aplicat ultimului o

lovitură cu piciorul în regiunea toracică, prin ce i-a cauzat leziuni corporale ce se califică ca vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* de către instanța de judecată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor*, precum și în baza art. 152 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului a fost invocat:

- prima instanță a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei și incorect a încadrat acțiunile sale în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal;

- martorii Chirioglo D., Cotorobai O., Lopusneanu E. și Chirioglo I. au declarat că conflictul dintre cei doi a fost inițiat de către partea vătămată;

- probele administrate în respectiva cauză, au fost apreciate de către prima instanță în favoarea acuzării.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel în urma verificării suplimentare a probelor, a constatat, că a fost confirmată pe deplin vinovăția inculpatului Lopusnean G. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis, că vina inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate, a martorilor Coinac N., Arnaut R., Lopusneanu E., Chirioglo D., Cotorobai O., Chirioglo I., și prin materialele cauzei, care sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și cu cele menționate supra, indicând la faptul că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, și anume: ordonanțele de începere a urmăririi penale din 15 noiembrie 2012 și 05 iunie 2013 (f.d. 1, 2 v. 1); raportul de constatare medico-legală nr. 96/D din 28 decembrie 2012 (f.d. 38-39¹ v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 158/D din 05 martie 2012 (f.d. 44-44¹ v. 1); registrul de înregistrare a investigațiilor radiologice, nr. 124 (f.d. 42-43 v. 2); extras din fișa medicală a bolnavului staționar nr. 3552 din 22 august 2012 (f.d. 45 v. 2); plângerea depusă de către partea vătămată în cadrul IP Comrat din 13 august 2012 (f.d. 12 v. 1); ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit (f.d. 101-102 v. 1); raportul de constatare medico-legală nr. 127 din 28 august 2012 (f.d. 195-196 v. 1); răspunsuri oferite de către IMSP Comrat (f.d. 209, 226 v. 1 și f.d. 44 v. 2).

Instanța de apel, a apreciat critic declarațiile inculpatului referitor la nevinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate, deoarece ansamblul de probe cercetate și

enunțate supra au dovedit în afara oricărui dubiu vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, poziția ultimului nu constituie temei de pronunțare a unei soluții de achitare.

În continuare, instanța de apel a reținut, că prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, verificate în ședințele de judecată, le-a dat o apreciere justă în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce.

Totdată, instanța de apel a indicat, că la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, prima instanță a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal.

În motivare recursului declarat inculpatul invocă argumente identice cu cele indicate și în apelul său.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Din cuprinsul recursului declarat se reține, că recurentul semnalează ca temei de drept pct. 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea*

pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Astfel, din textul recursului rezultă, că în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina sa în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, astfel instanțele de judecată l-au condamnat pe baza presupunerilor.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și în baza art. 152 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.*

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanțele de fond corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Lopușnean G., în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiuni determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii – *latura subiectivă a infracțiunii* prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Prin urmare, la criticile invocate de inculpat, precum că acțiunile lui nu atentează la obiectul juridic vizat de infracțiunea de huliganism, instanța de recurs menționează, că potrivit teoriei penale, *obiectul juridic principal* îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva acțiunii de huliganism. *Obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal îl reprezintă **corpul persoanei** sau bunurile mobile sau imobile. Respectiv, *obiectul juridic principal* al infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar *obiectul material*, ca și în primul caz îl reprezintă **corpul persoanei**.

Așa precum se atestă din probele administrate la caz, acțiunile comise de inculpat și anume aplicarea loviturilor victimei (*în ambele cazuri*) au avut în loc public – r-nul Comrat, s. Chirsova str. Lenin și respectiv nemijlocit în or. Comrat, fapt

confirmat prin declarațiile martorilor oculari, date în cadrul instanței de judecată, Coinac N., Arnaut R., Lopusneanu E., Chirioglo D., Cotorobai O., Chirioglo I, cărora le-a fost redirecționată atenția de la activitățile lor la conflictul iscat între inculpat și victimă, urmărind cele întâmplate. Mai mult ca atât, din declarațiile date în ședința de judecată de către martorii menționați, Colegiul penal constată, că martorul ocular Coinac N. a declarat (f.d. 153 v. 1): „se afla în discobarul ”777” împreună cu partea vătămată, care ulterior a ieșit cu inculpatul afară... peste ceva timp l-a văzut pe Ratcov G. afară cu hainele rupte cu diferite echimoze pe corp, a aflat că a avut loc o altercație dintre cei doi...”, iar din declarațiile date de către martorul ocular Chirioglo D. (f.d. 167 v. 1), se atestă că și acesta a declarat: „când au ieșit afară din barul ”Grand” amplasat în or. Comrat a văzut cum între inculpat și partea vătămatea avea loc o altercație”, la fel și din declarațiile altor martori audiați în ședințele de judecată se reține, că în seara de 12 august 2012 între partea vătămată și inculpat au avut loc două conflicte cu aplicarea violenței în locuri publice. Astfel, Colegiul penal reține, că din probele menționate se confirmă, că prin acțiunile inculpatului au fost afectate relațiile sociale cu privire la ordinea publică, fiind perturbată ambianța liniștită de conviețuire în societate, precum și acel fapt că inculpatul aplicând lovituri, a atentat și la obiectul material al infracțiunilor imputate, adică **corpul persoanei**, din care considerente instanța de recurs califică argumentele recurentului, ce vizează dezacordul cu faptul că acțiunile inculpatului nu atentează la obiectul juridic menționat al infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, ca neîntemeiate.

Potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de **art. 287 Cod penal**, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din această noțiune se desprinde, că fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea, doctrina menționează, că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Colegiul penal relevă, că totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul acțiunilor huliganice devin inevitabil cunoscut altor persoane.

În acest context, de menționat sunt și prevederile art. 131 lit. b) și e) Cod penal, conform cărora, *prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă: în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.* Raportând aceste prevederi legale, la circumstanțele constatate de către instanțele de judecată din materialul probator, se atestă că în speța dată, s-a confirmat că acțiunile comise de inculpat au avut într-un loc public,

accesibil, adică în strada s. Chirsovo r-nul Comrat și respectiv în or. Comrat, fiind prezente mai multe persoane la o distanță nu atât de mare.

Tot aici, instanța de recurs remarcă, că *ordine publică* înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice, fapt prevăzut și în pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție RM, *Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006 (Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, nr.1, pag.11).*

Prin *acțiuni care încalcă ordinea publică*, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de **art. 152 Cod penal**, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub formă de vătămări medii a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Așadar, din declarațiile martorilor oculari audiați în cadrul instanței de judecată rezultă, că anterior inculpatul și victima au avut un conflict mai vechi și la data de 12 august 2012, în intervalul de timp 01:00-02:00 aceștia, aflându-se în strada satului Chirsovo r-nul Comrat și respectiv ambii deplasându-se separat în or. Comrat, în urma discuțiilor, inculpatul i-a aplicat în repetate ori lovituri părții vătămăte, inclusiv în cap, în urma căreia acesta a căzut la pământ. Aceste evenimente au fost văzute de martorii oculari, atrăgându-le atenția și fiind sustrași de la alte activități, ba mai mult decât atât, martorii oculari au declarat în ședințele de judecată, că într-adevăr între inculpat și partea vătămăte a avut loc un conflict ce s-a soldat cu vătămări medii a părții vătămăte, fapt confirmat și prin raporturile medico-legale nr. 96/D din 28 decembrie 2012 și respectiv nr. 158/D din 05 martie 2013. Aceste acțiuni, în opinia Colegiului penal, pot fi calificate ca acțiuni ce au încălcat normele etice și au tulburat ordinea publică și liniștea persoanelor, prin urmare de către inculpat au fost admise acțiuni care încalcă ordinea publică, soldată cu vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, acestea în cele din urmă reprezentând și fapta prejudiciabilă al laturii obiective a infracțiunilor prevăzute de art. 287 Cod penal și art. 152 Cod penal.

Cu referire la argumentele privind lipsa în acțiunile inculpatului a laturii subiective și a motivului săvârșirii infracțiunii, instanța de recurs relevă că, latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând prin intenție directă, iar motivele acestei infracțiuni sunt huliganice.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct. 5 al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, în contextul de învinuire al inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele

infracțiunilor imputate, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestor infracțiuni.

Totodată, Colegiul reține faptul, că argumentele invocate în ce privește prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor, prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, de care a și fost învinuit, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (*recursul ordinar invocat fiind identic cu cererea de apel*), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol sau expus just și întemeiat.

În concluzie, Colegiul penal statuează, că în cauza dată critica inculpatului sub aspectul temeiului de casare, semnalat în recursul declarat, este nefondată, fiind axată pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conține o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârea atacată.

Având în vedere cele menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, de către inculpatul **Lopușnean Gheorghe Xxxxx**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 30 mai 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie